

opusdei.org

„Mulțumesc mult, mulțumesc mult pentru tot!”

Studenți din Germania, Spania, Suedia și Uganda construiesc o școală în Africa.

16.08.2013

Kamapala/Uganda – Un lucru se învață foarte repede de la oamenii din Uganda: recunoștința și bucuria lor molipsitoare. Noi, studenți din Germania, Spania, Suedia și Uganda, am construit, în doar două luni, o

școală primară în districtul Wakiso (Uganda).

Mweebale nnyo, mwebalire ddala! Săptămânile trecute am auzit și am pronunțat chiar și noi, deseori, aceste cuvinte. Ele înseamnă pur și simplu: „Mulțumesc mult, mulțumesc mult pentru tot”. Eu cred că proiectul din acest an se rezumă foarte bine prin aceste cuvinte. Am fost recunoscători de a fi lucrat la acest proiect și de a fi colaborat cu acești oameni.

Trei săptămâni de lucru și o misiune clară în Ssukka

De această dată am fost o grupă mică și mai ales veselă, de oameni tineri din Köln, Essen Hollerath, Lippstadt și Barcelona. Încărcați cu 14 valize, aproximativ 250 Kg și o mulțime de haine pentru prietenii din Uganda, am plecat pe 10 august de la Düsseldorf prin Cairo către Entebbe. În Centrul de Studiu Bugala, un cămin studentesc al Opus Dei în

Kampala, ni s-au alăturat alți nouă studenți și, de acolo, s-a mers la Ssukka unde deja construiserăm anul trecut o primă clădire cu trei săli de clasă. Acolo am fost primiți cu multă dragoste de către comunitatea satului, în special de către copii, care ne-au cântat. Izbitor a fost numărul copiilor: numărul școlărilor a crescut, în ultimul an, până la 80!

În fața noastră erau trei săptămâni de lucru și o misiune clară: să lăsam în urma noastră, acestor copii și profesoarei lor, o altă școală. Cu câteva săptămâni în urmă, munciseră aici studenți din Spania și Suedia și patru săli de clasă fuseseră ridicate până la acoperiș. Proiectul a fost condus de Jean Mwebasa, un student al Universității Makerere, care participă, de ani de zile, la programele catehetice și culturale de educație în Bugala.

Împreună se merge la muncă

Ziua începea la ora 7:30 cu Sfânta Liturghie, urma micul dejun și apoi mergeam la șantier. Acolo ne așteptau muncitorii calificați ugandezi, două grămezi de nisip, mai mulți saci de ciment și bineînțeles uneltele noastre. E bine că am putut conta pe ajutorul lui Carol, al lui David și al lui Harriet, alături de prietenii lor. La ora 13:00 mergeam înapoi la locul de cazare – ferma familiei lui Jean – pentru a lua prânzul. După o mereu prea scurtă siestă, mergeam, din nou, la 14:30 la șantier. După-amiezile erau relaxante, pentru că unii dintre noi puteau să se joace cu Carol, David și prietenii lor. Seara ne mai rămânea timp pentru fotbal, conversații și un duș. După cină, ședeam cu toții încă un timp împreună și puteam afla multe lucruri despre diferitele triburi ale Ugandei. În acest mod, au trecut, repede, cele trei săptămâni și jumătate, având, în mod cert, mai puține kilograme în bagaje, dar

câștigând mulți prieteni noi, o țară iubită și o experiență excelentă. Tuturor celor care au făcut posibil acest proiect: Mweebale nnyo, mwebalire ddala!

De Joaquin Garcia Clavel

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
multumesc-mult-multumesc-mult-
pentru-tot/](https://opusdei.org/ro-ro/article/multumesc-mult-multumesc-mult-pentru-tot/) (21.03.2026)